

”مینی بچی - ایک دو کو دک دینا گھوسٹ کا کام ہے، تمہیں کسی کو

پی دک نہیں دینا ہے۔ رام راجیہ میں یہ گھوسٹ (راول) ہوتا نہیں“

پرشن :- تم بچوں کو کس بات میں موڑ چت نہیں ہونا ہے، خوشی میں رہنا ہے؟

اثر :- کوئی بیماری آدھوتی ہے تو موڑ چت نہیں ہونا ہے۔ اگر دیہ ایمان میں لٹکی ہوئی ہے اپنی کو آتما نہیں سمجھتی، سارا دن دیہ میں دیان ہے تو جیسی مری پری ہے۔ بابا کھتی بچی تم یوگ میں رہو تو درد پی کمر ہو جائیگا۔ یوگ ہل سین دک دُور ہوتی ہے۔ بہت خوشی رہتی ہے۔ کھا جاتا ہے اپنی گھوت تو نشا چڑھی۔ کرم یوگ کو یوگ سین کھانا ہے۔

گیت :- تُوں نین رات گنوائی سوکی...

اوم شانتی . یہ باتیں شاسترون میں پی ہے۔ ایک دو کو سمجھاتی پی ہے۔ قر پی ٹائپر گنونا چورتی نہیں ہے۔ انیک پرکار کی گرو لوگ مت دیتی ہے۔ اچی اچی پکت کوٹری میں بٹن گٹومک کپڑا ہوتا ہے، اُسپر اندر ہات ڈال مالھا قیرتی ہے۔ یہ پی فٹشن ہے۔ اب باپ کھتی ہے یہ سپ چوڑو۔ آتما کو سمرٹ کرنا ہے باپ کا۔ اُسپر مالھا قیرنی کی بات نہیں۔ سپ سین اچا گیت ہے شواہ نمہ کا۔ اُسپر ہین آتا ہے کہ تم مات پتا ہو۔ پگوان کو ہین رچتا کھا جاتا ہے۔ اب رچتی کیا ہے؟ وہ سمجھتی ہے نین دنیا رچتی ہے۔ گاتی ہے تم مات پتا، پرنتو صرف گاتی ہے۔ سمجھتی کچ نہیں۔ اب ایشور تو فادر نہرا، قر مدر پی چاہیٹی۔ مدر کی سواہ کرئیت نہ کر سکی۔ صرف یہ نہیں جانتی کہ کئی کرئیت کرتی ہے۔ مات پتا کھتی ہے تو آپس میں پائی بھن نہری۔ قر وکار کی درشتی ہو نہ سکی۔ جب کہ روپ میں ہے تو قر پوتر رہنی کی بات پی نہیں۔ پائی بھن کا سوال ہین نہیں۔ پائی پائی ہو گئی۔ پائنت بہت اچی سمجھائی جاتی ہے۔ پرنتو مایا اُتسی ہے جو قت سین گراء دیتی ہے۔ جیسی طوفان لگتی ہے تو جھاڑ کی جھاڑ گر پرتی ہے، صرف ایک بڑ کا جھاڑ ہوتا ہے وہ طوفان میں کپی نہیں گرتا۔ تو یہ سمجھانا سہج ہے۔ سپ گاتی ہے تم مات پتا، پاست کا گائن کرتی ہے، پکتی مارگ کا۔ مات پتا سرشتی رچتی ہے۔ اُنکی بالک بنتی ہے تو ضرور سوک گھنیری دیتی ہونگی۔ یہ کوئی نہیں جانتی کہ وہ مات پتا پی ہے، ٹیچر پی ہے تو گرو پی ہے۔ مہما تو کرتی ہے نان تم مات پتا۔ تو پائی بھن ہو گئی۔ قر تم وکار میں کیون جاتی ہو؟ ہم قر سین اُنکی بالک بنتی ہے اور جانتی ہے پل گھر میں رہتی ہے پرنتو یاد اُنکو ہین کرتی ہے۔ ہم برہما کی اولاد آپس میں پائی بھن ہے۔ کھلاتی پی ہے برہما کمار کماریان۔ برہما کو پی رچنی والا وہ ہے۔ مات پتا آکر سک دیتی ہے۔ اب سوک گھنیری پانی کی لیٹی مات پتا سین ہم راج یوگ سیک رہی ہے۔ سوک گھنیری تو سٹیگ میں ہوتی ہے۔ باپ جو سورگ کی استاپنا کرتی ہے، اُن سین سوک گھنیری ملتی ہے، جب کہ اب ہم دک میں ہے۔ جب ہم دک میں

هٿ تـب سـکيا ملـتي هٿ سـک ۾ جـاني کـي. وـهي مـات پـتا آـکر سـک ديتي هٿ. اٿڊم ايو تو مشهور هٿ. ضرور گاڏ کي ستنان نھري. تو گاڏ ڦر ڪوئن؟ ڪيا گاڏ سين هين جنم ليئا؟ ڪيا هوئا؟ ”ميري“ ڪو ورجن (ڪماري) ڪيون ڪهتي هٿ؟ ايڪ نين ڀرچي ڇپائي ڪ گھوسٽ نين ڪرائيسٽ ڪو مارا. يھ سمجھتي هين نھين ڪ گھوسٽ نين ڪئسي مارا؟ گھوسٽ هٿ پانچ وڪار روپي راوڻ. اُس نين انڪو مارا هٿ. تو اُنڪو ترس پرتا هٿ ڪ پڳوان نين اٿسي رچنا رچي ڪيون جو اُنڪو گھوسٽ سين مروايا. اٿسي سرشتي رچني ڪا ڪارڻ ڪيا ٿا؟ اٿسي ڪس نين ڀرچا ڇپايا ٿا. اَب اُنڪو هر لڪ سڪتي هٿ آئو، هر آپڪو سمجھائين ڪ گھوسٽ ڪسڪو ڪھا جاتا هٿ. گانڌي ڪو ڪس نين مارا؟ ڪروڌ ٿا نان. گويا گھوسٽ روپي راوڻ نين مارا. يھ راجيہ هين راوڻ گھوسٽ ڪا هٿ. پرنٽو راوڻ ڪيا چيز هٿ، يھ نھين جانتی. اَب گھوسٽ (وڪار) تو سڀ ۾ هٿ. اُنڪا هين راجيہ چل رھا هٿ. صرف ڪروڌ ڪا پوٽ نھين. سڀ وڪارون ڪا پوٽ هٿ. جئسي وو لوگ ڪڇ ڇپاتي هٿ تو بابا اٿينشن ديتي هٿ ڪ يھ راجيہ هين آسري گھوسٽ ڪا هٿ. اٿسي ٿم بچون ڪو پي اٿينشن دي سمجھاني ڪي ڀڪتيان نڪالي چاهيئي.

ٿم جانتی هو بابا يھ جو ناليچ ديتي هٿ يھ سڀ ڌرم والون ڪي ليئي هٿ. باقي سڀڪا ٻڌي يوگ اُس باپ سين ٿوئا هوئا هٿ. گھوسٽ ٻڌي يوگ لڱائي نھين ديتي هٿ اوڙ هين ٻڌي يوگ ٿوڙ ديتي هٿ. بابا آکر گھوسٽ ڀر جيٽ پھناتي هٿ. آج ڪلھ دنيا ۾ رڌي سڌي والي بهت هٿ. ايڪ دو ڪو دڪ ديتي هٿ. يھ هٿ هين گھوسٽون ڪي دنيا. ڪام روپي وڪار هٿ تو ايڪ دو ڪو آڌ مڌي اُنت دڪ ديتي هٿ. ايڪ دو ڪو دڪ دينا گھوسٽ ڪا ڪام هٿ. ستيگ ۾ گھوسٽ هوتا نھين. گھوسٽ نام بائيبل ۾ چلا آتا هٿ. راوڻ معنيٰ گھوسٽ. رام راجيہ ۾ گھوسٽ هوتا هين نھين. جئ جئڪار هو جاتي هٿ. وهان سوڪ گھنيري هوتي هٿ. تو شوايه نمھ والا گيت بهت اچا هٿ. شو هٿ مات پنا. برهما وشنو شنڪر ڪو مات پنا نھين ڪھينگي. شو ڪو هين فادر ڪھينگي. اٿڊم ايو برهما سرسوتي تو يھان هين هوئي هٿ. وهان صرف گاڏ فادر ڪو پرارٿنا ڪرتي هٿ. او گاڏ فادر. ڀارت تو مات پتا ڪا گانو هٿ. اُنڪا جنم يھان هٿ. تو سمجھانا هٿ ٿم مات پتا گاتي هو تو آپس ۾ پائي بھن نھري. ڀرجاپتا برهما نين اٿڊاپٽ ڪيئا هٿ. يھ جو اٿني برهما ڪمار ڪماريان بني هٿ. شو بابا اٿڊاپٽ ڪراتي جاتي هٿ. نئين سرشتي برهما دواران هين رچي جاتي هٿ. سمجھاني ڪي بهت ڀڪتيان هٿ. پرنٽو پورا سمجھاتي نھين هٿ. بابا نين بهت وار سمجھايا هٿ يھ شوايه نمھ ڪا گيت بجاڪر جھان تھان سمجھائو. هر مات پتا ڪي ٻالڪ ڪئسي هٿ. وه بئن سمجھاتي هٿ. برهما دواران نئين دنيا ڪي استاپنا ڪي ٿي. اَب ڪلھيگ ڪا اُنت هٿ ڦر سين استاپنا ڪر رھي هٿ. ٻڌي ۾ ڌارڻ ڪرنا هٿ، يھ ناليچ ٻڙي سھج هٿ. مايا ڪي طوفان يوگ ۾ نھرن نھين ديتي هٿ. ٻڌي چڪرت هو جاتي هٿ. نھين تو سمجھانا بهت اچا هٿ. پھلي سمجھانا چاهيئي رچنا ايڪ هٿ، اُنڪو سڀ فادر ڪهتي هٿ. وه نراڪار جنم مرڻ رھت هٿ. برهما وشنو شنڪر ڪو سوڪير چولا هٿ. 84 جنم منش پوڄتي هٿ. سوڪير وطن

۾ تو نهين پوڳينگي. تهر جانتو هو هر مات پتا ڪي نئين بچي هئ. بابا نين همڪو آڏاپت ڪيئا هئ. برهما ڪو تو پڄائين بهت هئ. آرٽ تو ڪچ پي نهين سمجھتي. جو پي چتر آڌ نڪلي هئ، شاستر نڪلي هئ. يهه سڀي ڊراما ڪي اوڀر آڌار رکنا پرتا هئ. برهما ڪا دن ٿا ڦر پڙتي مارگ شروع هوئا هئ. وه چلا آ رها هئ. يهه راج يوگ بابا هين آڪر سڪلاتي هئ. يهه سمرتي ۾ رهنا چاهيئي. ڪهتي هئ نان اپني گھوٽ تو نسا چڙهي. پرنٽو ٻڌي ڪا يوگ چاهيئي بابا ڪي ساٿ. يهان تو بهتون ڪا ٻڌي يوگ لتڪا هوئا هئ. پڙاڻي دنيا ڪي مٽر سنبنڌي آڌ ڪي طرف يا ديهه ايمان ۾ قسي رهتي هئ. ٿوري بيماري هوتي هئ تو مٽر پرتي هئ. اڙي يوگ ۾ رهينگي تو درد پي ڪم هو جائينگا. يوگ نهين تو بيماري ڪسي چوئي، خيال ڪرنا چاهيئي مات پتا جو پاڻ بنتي هئ، وهي ڦر سڀ سين پهلي پنت پي بنتي هئ، اُنڪو بهت پوڳنا پوڳني پرتي هئ. پرنٽو يوگ ۾ رهن ڪارڻ بيماري هت جاتي هئ. نهين تو اُنڪي پوڳنا سڀ سين جاستي هئ. پرنٽو يوگ ٻل سين دڪ دُور هوتي هئ اُور بهت خوشي ۾ رهن هئ. بابا سين هر سورڳ ڪي سوک گھنيري ليتي هئ. بهت بچي هئ جو بيماري ۾ ايڪدم مَورچت هو جاتي هئ. سُرچيت نهين هوتي. تو سمجھتي هئ يهه ديهه ايمان ۾ لتڪتي رهن هئ. اپني ڪو آتما سمجھتي نهين، سارا دن ديهه ۾ ڏيان هئ. جئسي مري پري هئ. بابا آڪر قبر سين اُناء گيان ڪي ٿڪلو ٿڪلو سڪاتي هئ. گيان ڪي ٻُڙل بننا هئ. چوئي بچيون ڪو ڪرا ڪيئا هئ. ٻاهر ۾ چوئي بچي مات پتا ڪا شو ڪرتي هئ، لوڪڪ، پرلوڪڪ سُهيا هئا هئ نان. يهه پي تهر ديڪينگي چوئي چوئي بچيان ما باپ ڪو گيان دينگي. ڪماري ڪا مان هئا هئ. ڪماري ڪو سڀ نمن ڪرتي هئ. شو شڪتي سنا ۾ سڀ ڪماريان هئ. پل ماتائين پي هئ پرنٽو وه پي ڪهلاتي تو ڪماري هئ نان. چوئي بچيان ٻڙون ڪا شو ڪرتي هئ. ڪوئي بهت اچي بچيان هئ پرنٽو موه هئ، وه ستياناش ڪر ديتا هئ. موه ٻڙا خراب هئ. جئسي بندر بندري بناء ديتا هئ. تهر جانتو هو بندري ۾ ڪتنا موه هوتا هئ. يهه موه ڪا پي پوٽ هئ. باپ سين بي مڪ ڪر ديتي هئ. ان سين هين اڪير ملتي هئ مات پتا. واسطو ۾ مندر ۾ راڌي ڪرشن دڪاتي هئ، ڪرشن ڪي ساٿ راڌي ڪا نام گيتا ۾ تو هئ نهين. ڪرشن ڪي مهما الگ هئ، سروڳڻ سمپن 16 ڪلا سمپور.... پر ماتا ڪي مهما الگ هئ. شو ڪي آرتي ۾ بهت مهما ڪرتي هئ. پرنٽو آرٽ ڪچ نهين سمجھتي. پوڄا ڪرتي ڪرتي ٿڪ گئي هئ.

تهر جانتو هو ماما بابا اُور هر برهمڻ سڀ سين جاستي پوجاري بني هئ. اُپي ڦر آڪر برهمڻ بني هئ، اُنڀر پي نمبروار هئ. ڪرم ڪا پوڳ هوتا هئ، اُنڪو يوگ سين هٿانا هئ. ديهه ايمان ڪو ٿوڙنا هئ. بابا ڪو ياد ڪر بهت خوشي ۾ رهنا هئ. مات پتا سين همڪو سوک گھنيري ملتي هئ. بابا سين ورثا ملتا هئ. بابا نين همارا رت لون پر ليتا هئ. بابا تو اس رت ڪي خاطري ڪرينگي. پهلي تو سمجھتا ٿا مٿن آتما اس رت ڪو ڪلاتا هون. اب ڪهينگي اُنڪو ڪلاني والا وه هئ. بابا پي همڪو ڪلاتي هئ. هر پي اُنڪو ڪلاتي هئ. بابا خد ڪهتي هئ مٿن بهت جنمون ڪي اُنٽ ڪي جنر ۾ پرويش ڪرتا هون. يهه اپني جنمون ڪو نهين

جانتی هئ. مٿن جاننا هون. تہ ڪهتي هو بابا ڦر همڪو ڳيان دي رهي هئ. ان دواران ورثا دي رهي هئ. ورثا لينا هئ ستيگ ۾. ستيگ ۾ تو راجا پرڄا آد سڀ هئ. پرشارت ڪرنا هئ باپ سين پورا ورثا ليني ڪا. اگر آب نهين لينگي تو ڪلپ ڪلپ مس ڪرتي رهيڻي. اتنا اونچ پد پاء نهين سڪينگي. جنم جنمانتر ڪي بازي هئ. تو ڪتنا شريمت پر چلنا چاهيئي. ڪلپ ڪلپ ڪي ليئي پڙهائي هئ. اسر بهت ڏيان رکنا پري. سات روز لڪش لي ڦر مرلي گهر ۾ پي پڙهه سڪتي هو. پل اميرڪا آد ڪي طرف چلي ڄاڻو تو پي باپ سين ورثا لي سڪتي هو. صرف ايڪ هفتا ڌارڻا ڪرڪي ڄاڻو. کان پان ڪي ڊڪت هوتي هئ. پرنٽو اٿسي بهت چيزين بنتي هئ. ڊبل روٽي سين جئر مڙبا آد ڪا سڪتي هو. عادت پر جائينگي. ڦر اوڙ ڪوئي چيز اچي نهين لگينگي. تہ سڀ پڳوان ڪي بچي هو، آپس ۾ پائي بهن هو. برهما ڪي بچي پي پائي بهن هو. گرهست ۾ رهتي پائي بهن هو ڪر رهيڻي تب تو پوٽر رهيڻي. هئ بهت سهج. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) ڳيان ڪي بلب بن ڳيان ڪي ٽڪلو ٽڪلو ڪر سڀڪو قبر سين نڪالنا هئ. مات پتا ڪا شو ڪرنا هئ.

(2) آپني اندر ڪوئي پي پوٽ پرويش هوني نهين دينا هئ. موه ڪا پوٽ پي ستيناش ڪر دينا هئ اس ليئي پوٽون سين بچنا هئ. ايڪ باپ سين ٻڏي يوگ لگانا هئ.

وردان - برهمڻ سو فرشتا سو جيون مڪت ديوتا بنني والي سرو آڪرشن مڪت پو

سنگر يگ پر برهمڻون ڪو برهمڻ سين فرشتا بننا هئ. فرشتا آرڻات جسڪا پڙاڻي دنيا، پڙاڻي سنسڪار، پڙاڻي ديه ڪي پرت ڪوئي پي آڪرشن ڪا رشتا نهين. تينون سين مڪت اس ليئي ڊراما ۾ پهلي مڪتي ڪا ورثا هئ ڦر جيون مڪتي ڪا. تو فرشتا آرڻات مڪت اوڙ جيون مڪت فرشتا هين جيون مڪت ديوتا بنينگي. جب اٿسي برهمڻ سو سرو آڪرشن مڪت فرشتا سو ديوتا بنو تب پر ڪرتي پي دل و جان، سک و پرير سين آپ سڀڪي شيوا ڪرينگي.

سلوگن - آپني سنسڪارون ڪو ايزي (سرل) بنا دو تو سڀ ڪاريه ايزي هو جائينگي.